

Det, jeg husker, er, at man havde Venstres opbakning til en mindre integrationsydelse. Den blev gennemført, men så var der skrig og skrål fra De Radikale, hele det politisk korrekte korps, det var i strid med så og så mange konventioner. Så rystede man på hånden, og så turde man ikke andet end at lave det om. Jeg husker ikke, at det var det med klientgørelsen, der var det vigtige. Næ, det var, at man var så hunderød for konventionerne, og faktisk havde jeg lange samtaler med den tidligere indenrigsminister om den sag.

Kl. 13.35

Med hensyn til utilsigtede konsekvenser går jeg ud fra, at også tidligere regeringer har det sådan, at dem holder man selvfølgelig øje med. Men det er jo klart, at når man har siddet og forhandlet med et parti, som man har opnået en aftale med, så begynder man jo ikke at rende fra den. Det siger sig selv. Men det afskærer jo ikke Socialdemokratiet fra at påvise de ting, der måtte være utilsigtede, hvis man ønsker det.

Men mon ikke vi skal sige det ærligt til hinanden: Der er nogle ting, vi dybtliggende er uenige om. Når man i den grad kritiserer, at retskravet er ophævet, så må jeg sige: Venstre kom med en meget omfattende brochure, som jeg selv stod i spidsen for, hvor vi foreslog, at retskravet på familiesammenføring skulle ophæves. Det var i august 1989, så det er der ikke meget nyt i. Det er gamle Venstretanker, der nu føres ud i livet, og det kan man forholde sig til og være uenig i, men man kan ikke bebrejde et politisk parti, at det, når det også får flertallet, så gennemfører sin politik.

Jeg må altså fastholde også over for hr. Jann Sjursen, at jeg ikke mener, at der er den retsusikkerhed, som hr. Jann Sjursen kommer med. Det er måske, fordi jeg har været med under forberedelsen, hvor det nøje er blevet gennemdrøftet, hvilke momenter og betingelser der skal fremgå af lovtæksten, og hvilke der skal fremgå af lovforslagets bemærkninger. Som forvaltningsmyndighed, i min fritid havde jeg nær sagt, kan jeg med min bedste vilje ikke se, at den afvejning, der skal ske her, afviger fra så mange andre afvejninger, embedsmænd må foretage som forvaltningsmyndighed.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan forstå, at den tidligere landsformand, som var landsformand i en kort årrække i 1970'erne, Asger Baunsbak-Jensen, er en torn i

øjet på fru Birthe Rønn Hornbech. Mona Sheik blev nævnt ved navn, og så blev der sagt sådan »folketingsmedlemmer«.

Jeg tillader mig at mene, at Asger Baunsbak-Jensens indlæg i debatten er udtryk for, at der er en debat. Men jeg kan forstå på fru Birthe Rønn Hornbech, at hvis nogen har en anden mening end fru Birthe Rønn Hornbech, så er det det samme som, at man nægter at diskutere emnet.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge en gang til. Jeg vil henvise til hr. Peter Brixtofte, som jo har taget afstand fra Venstres folketingsgruppes politik på det her område nogle gange i offentligheden. Det betragter vi i Det Radikale Venstre som et naturligt tegn på en debat i et parti, og det har vi ingen bemærkninger til. Men jeg vil gerne bede fru Birthe Rønn Hornbech om at fortælle her fra talerstolen, hvornår Det Radikale Venstres folketingsgruppe gennem de sidste 10 år har nægtet at diskutere tvangsægteskaber, kvinders ligestilling og lign.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jann Sjursen, og så har jeg ikke flere på listen lige nu.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg havner såmænd nok selv i den konklusion, som fru Birthe Rønn Hornbech brugte lige før i et svar til mig, at vi bare er uenige. Det er også o.k.

Men når jeg alligevel tager ordet endnu en gang, er det, fordi jeg på ingen måde vil bebrejde Venstre og De Konservative, at de bruger det flertal, der i dag er i Folketinget, til at gennemføre hovedlinjerne i det kasseeftersyn, som man fremlagde før valget. Det vil jeg under ingen omstændigheder bebrejde Venstre og De Konservative. Det er da helt oplagt, at man gør det som politisk parti. Selvfølgelig er det det.

Det, jeg bebrejder Venstre og De Konservative, er, at man så samtidig – statsministeren i øvrigt også – har sagt, at man vil et bredere forlig. Statsministeren har sågar sagt, at han vil et nationalt kompromis på området. Jeg tager det som givet, at et nationalt kompromis ikke bare skal opfattes som, at man så laver en aftale med Dansk Folkeparti om at gennemføre det, som man sagde før valget, men at man er villig til også at bøje sig mod midten og måske også mod Socialdemokratiet med henblik på at nå et nationalt kompromis. Det vil jeg have lov til at bebrej-